

la humanitat

Fundador: Lluís Companys

Segona època - Any I

Mèxic, D. F., 15 d'octubre del 1942

Número 1

On hi hagi un català, allà s'ha de sentir la presència de Catalunya.

Lluís Companys

EN EL SEGON ANIVERSARI DEL COVARD ASSASSINAT DEL PRESIDENT COMPANYS

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA tributa emoció i homenatge als caiguts en la gran batalla contra el totalitarisme, dels quals són, entre els primers i més gloriós, els defensors de la Democràcia en la nostra guerra d'invasió, i formula, en el recolliment, l'ardent desig que la sang vessada pels màrtirs catalans caiguts, simbolitzats en el President Companys, assassinat en terra catalana, fecundi el lliure esdevenidor del nostre poble.

(De la Declaració feta a Mèxic per la Delegació del Consell Directiu de E. R. C.)

EDITORIAL

"La Humanitat", òrgan del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, vé a continuar ací la tasca iniciada a casa nostra

L'aparició de LA HUMANITAT a la capital de Mèxic, respon al fet d'haverse constituït en aquestes terres lliures la Delegació del Consell Directiu d'Esquerra Republicana de Catalunya i l'Agrupació d'Esquerra Republicana de Catalunya a Mèxic.

LA HUMANITAT, periòdic fundat per l'inoblidable LLUIS COMPANYS, el President màrtir, continuarà a Mèxic, dintre de les limitacions imposades per la nostra condició d'exiliats, la tasca que li havia estat assenyalada a la nostra Pàtria pel seu fundador, d'acord amb els principis bàsics d'Esquerra Republicana de Catalunya, partit nascut de la confluència de dos grans corrents d'opinió, la nacionalista i la republicana d'esquerra, i que aglutinà, entorn de l'alta figura patriòtica del President Macià, primer, i del President Companys, després, la totalitat de la democràcia catalana nacionalista d'esquerra, la qual, en repetides ocasions, testimonià la confiança i estima que sentia envers el partit que, presidit i orientat per aquelles dues grans figures, havia adquirit una autoritat i un prestigi que el poble, amb el seu vot va refermar en totes les conteses.

La presència de la Delegació del Consell Directiu d'E. R. C. i l'existència de l'Agrupació d'aquest partit a Mèxic, són avui una realitat que LA HUMANITAT ve a proclamar. Els nombrosos militants i simpatitzants d'E. R. C. que es troben en terres lliures, fins als quals el periòdic podrà arribar, sentiran, indubtablement, una veritable joia en veure com són engegades, en terres de llibertat, les activitats del partit que tan oportunament sabé moure l'opinió catalana i proclamar amb ella la República, assolint, alhora, el reconeixement de la personalitat nacional de Catalunya.

Esquerra Republicana de Catalunya no té enemics entre els altres grups polítics exiliats. Som tots germans de lluita, ara més que mai. Ens uneixen la mateixa dissort i les mateixes esperances. Tenim, en canvi, un enemic comú, aplegat sota el signe totalitari, i els esforços de tots nosaltres han de convergir a enderrocar-lo i preparar el demà triomfant de Catalunya i la República. LA HUMANITAT, òrgan d'Esquerra Republicana de Catalunya, limitarà, per tant, la seva actuació a combatre el franquisme i a salvaguardar l'ideari del partit que representa, defensant-lo com a instrument polític de realització dels seus postulats. Aqueixa actuació no serà enterbolida ni per afanyos polèmics, ni per propòsits proselitistes. En les circumstàncies actuals, aquells resultarien contraproduents i aquests inútils.

Esquerra Republicana de Catalunya, igual que les altres organitzacions polítiques de l'exili, tenen el dret i àdhuc el deure de restar en condicions d'ésser útils a la Pàtria, mantenint la cohesió de llurs components, coordinant llur acció per tal que esdevingui més factible la recuperació dels drets de Catalunya i l'alliberació del nostre poble. En aquest sentit, desenvoluparà els seus treballs E. R. C., i sota aquest criteri s'edita LA HUMANITAT.

En ocasió de l'establiment d'E. R. C. a Mèxic, hom ha ressuscitat el tema de si havia estat superada la tasca dels partits. No és tema nou. Recordem, sense anar molt lluny, que fou aquesta la cantarella preferida del general Primo de Rivera, com ho és ara, també, del dictador Franco.

(Segueix a la plana 2).